

Kjo përjetshëm UNGJILIN

E ARDHMJIA PA ILUZIONE

Në vitet e fundit bota ka përjetuar fatkeqësi njëra pas tjetrës. Thatësitrat, përmbytjet, tërmetet dhe ciklonet shkatërruese kanë ndjekur njëri-tjetrin në gjëndje të qëndrueshme. Mijëra kanë humbur jetën nga aksidentet e tmerrshme në tokë, det dhe në ajër, ndërsa miliona të tjerë vdesin nga uria, shumë kombe janë në kriza, të paafte për të shlyer borxhet e tyre. Luftërat, grushtet e shtetit, shkatërrimi i vazhdueshëm i natyrës u shkakton frikë njerëzve të shikojnë në të ardhmen.

Shumë nga këto ngjarje janë profetizuar në mënyrë të qartë në Bibël (Mateu 24:4-31; Luka 21:25-28; Zbulesa 6:12-17; 16; 17; 18). Perëndia gjithmonë ka paralajmëruar botën për gjykimet e ardhshme, të cilat ishin rezultatet e ligësisë së tyre (Isa 24:5-20; 46:9-10; Am 3:7; Zbulesa 1:1).

MËSIMET NGA E KALUARA

Për shembull, Zoti i tha Noeut për përmbytjen e ardhshme, Abrahamit dhe Lotit, për shkatërrimin e qyteteve të Sodomës dhe të Gomorës dhe Moisiut për plagët e Egjiptit. Këto ngjarje janë regjistruar për ne sot si një paralajmërim për të na ndihmuar të kuptojmë qartë se të gjitha profecitë e regjistruara në Bibël janë realizuar dhe ka akoma që do të ndodhin në të ardhmen (1Kor 10:6-12; 2Pjet 2:5-9; Heb 4:11).

Prandaj, ne gjejmë mesazhin e Zotit urgjent për paralajmërimin e brezit të fundit, të përfaqësuar nga që e gjejmë tek Zbulesa, Kapitulli 14, i shkruar nga Gjon Zbuluesi. Kjo është thirrja e fundit që Perëndia po i bën të gjithë njerëzimit para ardhjes së dytë të Jezu Krishtit si Mbret dhe Gjykatës.

Ai përmban paralajmërimin më serioz të gjykimet që do të vijë, që gjendet në shkrimin e shenjtë:

1. "Druani Perëndin dhe i jepni lavdi, sepse ora e gjykimet të tij erdhi, adhuroni atë që bëri qiellin, dheun, detin dhe burimet e ujërave."

2. "Ra, ra Babilonia, qyteti i madh që u ka dhënë të pinë të gjitha kombeve verën e zemërimit, të kurvërimet të saj."

3. "Nëse ndokush adhuron bishën dhe figurën e saj dhe mer damkën mbi ballin e vet ose mbi dorën e vet, do të pijë edhe ai nga vera e zemërimit të Perëndisë, që është derdhur e papërzier në kupën e zemërimit të tij dhe do të mundohet me zjarr e sqfurr përpara engjëjve të shenjtë dhe përpara qëngjijt. Dhe tymi i mundimit të tyre ngjitet në shekuj të shekujve, dhe nuk do të kenë prehje ditë e natë ata që adhurojnë bishën dhe figurën e saj dhe kushdo që merr damkën e emrit të saj." Zbulesa 14,6-11.

Ky paralajmërim është i një rëndësie jetike për çdo person! Si mund të shmanget adhurimi i bishtës ose marrja e Shënjes së tij, nëse ne nuk e dimë se kush apo çfarë është bisha dhe figura e saj? Mungesa e njohurive në këtë fushë ka pasojë fatale. "Populli im vdes për mungesë njohurish." Hos 4:6; krahaso Isaia 29:13-14.

Megjithatë, Perëndia ka premtuar të kuptuarit të drejtë (Fjalet e Urta 2:1-7; Dan 12:4.10; Mateu 7:7-8). "Thuaju atyre: Ashtu siç është e vërtetë që unë rroj, thotë Zoti, unë nuk kënaqem me vdekjen e të pabesit, por që i pabesi të ndryshojë rrugën e tij dhe të jetojë; konvertohuni, konvertohuni nga rrugët tuaja të këqija. Pse vallë duhet

të vdisni, o shtëpi e Izraelit?" Ezek 33:11 (Krahasoni 2Pjet 3:10-11; Mal 3:18; 4:1,2).

Cili është kuptimi i bishës me shenjë unike?

Para se të diskutojmë bishën, vetë ne duhet të kuptojmë sfondin historik që paraprin bishën. Vendi më i mirë për të filluar është në librin e Danielit, që merret në masë të madhe me profecinë, nga shekulli 6 P.K deri në fund të kohës.

Interpretimi i simboleve të përdorura në profecitë e Biblës nuk është lënë në supozim të njeriut. Profecia është historia e shkruar paraprakisht. Bibla vetë na jep çelësin e të kuptuarit (2Pjet 1:20).

Një „bishë“ në profeci simbolizon një mbret ose një mbretëri. Kjo mësohet qartë në Dan 7:17,23: "Këto kafshë të mëdha, që janë katër, përfaqësojnë katër mbretër... Kafsha e katërt do të jetë një mbretëri e katërt mbi tokë". Në Dan 7:3 është shkruajtur: "dhe katër kafshë të mëdha po dinin nga deti...". "Deti" apo "Uji" përfaqëson "popuj dhe turma dhe kombe, dhe gjuhë." (Zbulesa 17:15, krahasoni Isaia 8:7). Në kapitullin e 7-të, profeti Daniel sheh perandoritë botërore që vijnë të përfaqësuara si kafshë. Një përshkrim paralel gjejmë në Dan 2:27-45, ku pjesë të veçanta të një statuje, simbolizojnë, në mënyrë të saktë, të ardhmen e njerëzimit.

LUANI

"E para i ngjante një luani..." Dan 7:4 (Krahaso D a n 2:37,38). Kjo i referohet perandorisë botërore Babilonase (608-538 P.K), që sundonte në mënyrë supreme gjatë kohës së Danielit. Në Muzeun e Berlinit Pergamon, ju ende mund të admironi një luan me krahë si një dëshmi historike të asaj periudhe kohore.

ARIU

"Dhe ja një kafshë tjetër, e dyta, që i ngjante një ariu; ngrihej mbi një krah dhe kishte tri brinjë në gojë, midis dhëmbëve, dhe i thanë: Çohu, ha shumë mish" Dan 7:5. Kjo kafshë ka të njëjtin kuptim si gjoksi dhe krahët prej argjendi në Dan 2:32,39. Ajo përfaqëson fuqinë e dy perandorive të Medisë dhe të Persisë, që zëvendësoi perandorinë Babilonase (538-331 P.K). Kjo ishte një monarki e dyfishtë me Medet në fillim, pastaj më vonë Persët. Një anë do të jetë më e fortë se tjetra. Të tre brinjët përfaqësojnë kombet e Babilonisë, Ludi dhe Egjipti që ishin pushtuar nga Medo-Persia.

LEOPARDI

"Mbas kësaj unë shikoja, dhe ja një tjetër që i ngjante një leopardi, dhe që kishte katër fletë shpendi mbi kurrizin e vet; kafsha kishte katër koka dhe iu dha sundimi." Dan 7:6. Kjo kafshë e gjen edhe plotësinë e saj në Dan 2:32,39. Aleksandri i Madh i cili ishte perandor grek (331- 168 pes), përmbysi persët, dhe kur ai vdiq mbretëria e tij u nda në katër pjesë (kingdoms of the Diadochi), siç simbolizohet nga katër koka (Maqedoni, Traki, Siri dhe Egjipt).

ME KAFSHËN E KATËRT

"Mbas kësaj, unë shikoja në vegime nate, dhe ja një kafshë e katërt e lahtarshme, e tmerrshme, jashtëzakonisht e fuqishme; kishte dhëmbë të mëdhenj prej hekuri; hante, thërrmonte dhe shtypte kusurin me këmbë; ishte ndryshe nga të gjitha kafshët e mëparshme dhe kishte dhjetë brinjë..." Dan 7:7. Përsëri ne e gjejmë këtë kafshë në Dan 2:33,40,41. Perandoria e katërt që pasoi perandorin greke ishte pe-

randoria romake (168 pes-476 A.D.). Ajo ishte e ndryshme nga të gjitha kafshët e tjera që Danieli pa në vegim, aq sa ai nuk ishte në gjëndje për ta përshkruar atë. Të "dhjetë brinjët" në Dan 7:24 përfaqësojnë "dhjetë mbretër që do të dalin nga kjo mbretëri".

Është një fakt historik se Perandoria Romake ra në 476 pas Krishtit, dhe në vend të saj 10 mbretëri të reja dolën, të cilat janë dhjetë fiset gjermane që përbëjnë shtetet e Evropës së sotme. Paralelisht me Dan 7:7 ne gjejmë se në Dan 2:42-44 këto ishin simbolizuar nga dhjetë brinjë. Këto ishin fiset e mëposhtme: 1. Alemanni (Gjermani), 2. Franks (Francë), 3. Anglo-Saksonët (Britani e Madhe), 4. Burgundians (Zvicër), 5. Visigoths (Spanjë), 6. Suevi (Portugali), 7. Lombards (Itali); 8. Heruli, 9. Vandalët, 10. Ostrogoths.

BRIRI I VOGËL

"Isha duke vërejtur brirët, kur ja, midis tyre filloi të dalë një bri tjetër i vogël, para të cilit tre nga brirët e parë u shkulën; dhe ja, në atë bri ishin disa sy që i përngjajnin syve të njeriut dhe një gojë që thoshte gjëra të mëdha" Dan 7:8.

Shenjat e ndryshme që Identifikonin Bririn e Vogël:

1. Ai doli mes 10 brirëve (mbretërive), dhe tre nga 10 brirët origjinalë u shkulën sepse ajo u rrit në pushtet.

2. Në Dan 7:24 ajo është raportuar: Briri i vogël do të ngrihet pas 10 brirëve.

Eshtë vetëm një pushtet në të gjithë këtë histori që i përshkruan këto perandori. Në Romë në qendër të perandorisë doli pas 476 A.D. Papati, një njeri që qeveriste Kishën Katolike. Në të u rrit fuqia e tre fiseve, (Heruli, Vendsat dhe Ostrogoth), "dhe u shkulë". Nga dekreti që shpalli perandori Romak emëroi Justinianin (Codex Justinianus) në 529 A.D. peshkop Romak që u vendos për të përfaqësuar Kishën Kristiane. Kur një nga këto tre fise (Ostrogoths) kundërshtoi dekretin në 538 A.D. ata e pushtuan nga Roma nga gjenerali Belisarius. Kjo ishte dhe koha kur Papa i Romës vendosi fuqinë e tij mbi politikën për të përmbushur profecinë (më vonë shpjegohet).

3. Në Dan 7:25 ai thotë se ai "do të shqiptojë fjalë kundër Shumë të Lartit", e cila është duke iu referuar përndjekjes së madhe të krishterëve. Asnjë lexues i historisë nuk do të mohojnë këtë

deklaratë, gjithashtu, ajo gjeti përmbushjen e saj në papatin. Persekutimet e tmerrshme të Mesjetës (inkuizicioni, djegia e heretikëve, kryqëzimet), janë të njohura dhe kanë nxirë faqet e historisë.

4. Më tej, thuhet: "ai do të mendojë të ndryshojë kohërat dhe ligjet..." Sistemi i papës në fakt ndryshoi ligjin e Perëndisë, dhe 10 urdhërimet: Ai ndryshoi urdhërimin e dytë nga katekizmit, i cili ndalonte adhurimin e imazheve. Ai ndryshoi edhe urdhërimin e katërt, mbajtjen e të shtunës (urdhërimi i vetëm që ka të bëjë me „kohën“), duke lëvizur ditën e Perëndisë për pushim nga dita e shtatë në ditën e parë të javës (Krahasoni 2Thess 2:3-4, Ps 94:20).

Ai ndryshoi „kohën“ e adhurimit. Një ditë e rremë adhurimi u ngrit. Në vend të së shtunës origjinale, ditës së 7-të (Shih Eks 20:8-11; 31:13,16,17; Ezek 20:12, Isa 56:2,3,6,7; Ps 89:35; Heb 4:1-11; Jak 2:10), e cila u mbajt e pandryshueshme nga Krishti dhe apostujt (Luka 4:16; Mat 24:20; Veprat 13:42; Heb 4:10,11) u ngrit dita e parë e javës (paganët „dita e diellit“), gjë të cilën Perëndia nuk e urdhëroi që të mbahet e shenjtë.

Ai kishte paralajmëruar popullin e tij të mos e pranojnë këtë ditë adhurimi (Zbu 14:9-11; 16:2; 19:20; shih Ezek 8:16-18).

5. „Dhe iu dha një gojë që flet gjëra të mëdha dhe blasfemi ... Dhe ajo hapi gojëën e vet për të blasfemuar kundër Perëndisë, për të blasfemuar emrin e tij, tabernakullin e tij dhe ata që banojnë në qiell.” Zbu 13:5-6 (Shih Dan 7:8,25; 8:25; 2Thess 2:3-4).

Si e përcakton Bibla blasfeminë? Gjatë një komploti kundër Jezusit ai u akuzua për blasfemi „... sepse ti, duke qenë njeri, e bën veten Perëndi” Gjoni 10:33. Një tjetër lloj blasfemie ne e gjejmë tek Luka 5:21: „Kush është ky që flet blasfemi? Kush mund të falë mëkatet, veç Perëndisë vetë?” Të dyja format e blasfemive që përmenden i përshtrajnë papës („Në këtë tokë ne po mbajmë vendin e Zotit të Gjithfuqishëm” Enrik. Papa Leo XIII, 6-20-1894). Papa shpesh është quajtur „Ati i Shenjtë”, edhe pse Jezusi e ka ndaluar këtë formë të drejtuarit drejt çdo njeriu (Mateu 23:9), sepse ajo është e rezervuar ekskluzivisht vetëm për Atin në Qiell (Gjoni 17:11).

6. Në Dan 7:25, 12:7 dhe Zbu 12:14, edhe periudha e epërsisë së papës ka filluar të profetizohet si tre dhe gjysëm kohe në Zbu 11:2 dhe Zbu 13:5 si 42 muaj, dhe si 1260 ditë në Zbu 11:3 dhe 12:6, respektivisht.

Matja biblike për periudhat e profetizuar 1 ditë është e barabartë me 1 vit (Shih Ezek 4:6 dhe Num 14:34) bën të qartë se në të gjitha këto referenca ajo është duke iu referuar të njëjtës periudhë kohore prej 1260 vjet aktuale. Një „kohë” nga të kuptuarit e tyre do të thotë një vit. Në ato ditë ata llogaritin vitet me vitin hënorë 360 ditë për vit.

Një muaj hënor përbëhet prej 30 ditësh (shih kohën e përmbytjes në Zan 7:11,24; 8:4 - këtu janë 150 ditë, 5 muaj). Kështu ne gjejmë se 3 1/2 herë (3 1/2 vite) shumëzuar me dymbëdhjetë muajt e barabartë me 42 muaj, dhe 42 muaj të shumëzuar me 30 ditë është e barabartë me 1260 ditë, ose 1260 vjet aktuale në histori.

Ne gjejmë se kjo periudhë kohe profetësie gjen përmbushjen e saj aktuale në historinë e papës: Shkatërrimi përfundimtar i Perandorisë Gotike ndodhi rreth 538 pas Krishtit (e cila ishte fuqia e fundit, ose „Briri”, që qëndroi në Romë), në fillim filloi të kuptohej si fillimi i pozitës politike dominuese të papës.

Kur ne filluam të numëronim 1260 vjet që nga kjo periudhë e historisë ne arritëm në vitin 1798 pas Krishtit. Pikërisht në këtë vit Papa Piu VI u bë rob nën udhëheqjen e Berthier Gjeneralit francez në periudhën e Revolucionit Francez. Papa Piu VI vdiq në burg.

Parashikimi në vijim i përmbush: „Kush e çon tjetrin në robëri, në robëri do të bjerë.” Zbu 13:10 (përputhje N.T.). Asnjëherë më pas kësaj date papa nuk pati një ndikim të tillë të qartë. Një kushtetut demokratike u themelua, dhe Roma u bë një republikë, dhe fuqisë politike të Romës i erdhi fundi-pikërisht, pas 1260 vjetësh, ashtu si kishte parathënë profecia.

Në Zbu 13:1-10, historia e pushtetit papal është regjistruar pasi ajo u ngrit nga perandoria pagane Romake, pasi ajo mbretëroi për 1260 vjet, dhe në fund mori një plagë vdekjeprurëse.

7. Në Zbu 13:3 thuhet: „Dhe pash një nga kokat e tij si të ishte plagosur për vdekje, por plaga e saj vdekjeprurëse u shërua. Dhe gjithë bota u mrekullua pas bishës.” Kjo tregon qartë se kjo fuqi do të ekzistojë deri në kthimin e Krishtit (Krahaso Dan 7:21-22).

8. Gjatë kohës së plagës vdekjeprurëse dhe rifitimit të pushtetit të saj, një bishë tjetër, u duk. „Pastaj pash një bishë tjetër, që ngjitej nga dheu, dhe kishte dy brirë që u ngjanin atyre të qengjit, por fliste si një dragua. Ajo ushtronte gjithë pushtetin e bishës së parë përpara saj dhe bënte që dheu dhe banorët e tij të adhurojnë bishën e parë, së cilës u shërua plaga vdekjeprurëse.” Zbu 13:11-12.

Cili pushtet është duke u përshkruar?

Simbolet:	Kuptimi:
1. Lind nga toka (Zbulesa 13:11).	1. Lind në disa toka të reja ose pak të populluara.
2. Lind bisha e detit në kohën e rënies (1798 A.D., Zbulesa 13:1,3,10).	2. Rritet në një komb në lidhje me kohën e përmbysjes së Papës (1763-1800).
3. Ka dy brirë si të qengjit (Zbulesa 13:11).	3. Dy parime që i japin forcë (lirisë civile dhe fetare).
4. Nuk ka kurora mbi brirët (Zbulesa 13:11).	4. Jo një monarki - një formë republikë.
5. Do të ushtroi fuqi njëlloj si Bisha e parë (Zbu 13:12).	5. Është fuqia më e fortë botërore.

Vetëm një fuqi në histori i plotëson këto pesë specifikit profetike, përkatësisht Shtetet e Bashkuara të Amerikës, të cilat u bashkuan gjatë viteve të 1763-1800. Ne shohim nga Zbulesa 13:11-18, që ajo filloi me një natyrë të përluror, por ajo do të rritet që të jetë një fuqi dominuese botërore në kohën e mbarimit. Ajo është e parathënë se Amerika do të bëhet sipas „imazhit të bishës”, që do të detyrojë njerëzit të adhurojnë Bishën, plaga e së cilës u shërua. Ky imazh është një kopje e saktë e asaj që papati ishte gjatë sundimit të tij për vitin 1260. Ky adhurim përshkron dhe tregon qartë se ajo nuk është duke iu referuar një adhurimi fetar por pushtetit politik.

In Dan 3:5,10,14,18,28 it is clearly taught that religious reverence of human images and power symbols are equal to idolatry and are in contradiction to the second commandment (Eks 20:4-6). Adhurimi në të diela është një shenjë e fuqisë, një shenjë e autoritetit papnor, për zëvendësimin e ligjeve të tyre (Shih më poshtë nën autoritetin katolik nga burimet e tyre!).

Profecia zbulon se Amerika do të detyrojë respektimin e së dielës („Damkën e Bishës”) duke krijuar një „Imazh”. Ky Imazh nuk është asgjë tjetër, por është femohuesi Protestantizmi, një bashkim ekumenik i kishave, i cili do të bashkohet me Qeverinë, për të zbatuar ligjet fetare. E gjithë bota do të bindet ligjit për shenjtërinë e së dielës (Shih librin: „Ligji Kombëtar i së Dielës”). Kjo është krenaria e papatit që mendon se ai mund të ndryshojë 10 urdhërimet, ligjin e Perëndisë. Ajo do të jetë çështja që vendos për të ardhmen, një vendim në mes të jetës dhe vdekjes (Zbu 13:14-15): t'i bindimi Perëndisë ose urdhërimit të njeriut (Mal 3:18; 4:1; Zbu 16:2).

Ju lutem vini re se në këtë kohë Amerika do të bëjë „mrekulli të mëdha, në mënyrë që edhe zjarr të zbrësë nga qielli mbi tokë përpara syve të njerëzve (Mendonin për bombën atomike në Hiroshima gjatë 1945, goditjet ajrore në Irak, ose rritjen e rreme shpirtërore të lëvizjes karizmatike që filluan nga Amerika) dhe i mashtronte banorët e dheut me anë të shenjave që i ishin dhënë për të bërë përpara bishës (Krahaso Mateu 24:24) duke i thënë banorëve të dheut ti bëjnë një figurë bishës (papati), që kishte plagët e shtata, dhe u kthye në jetë.” (Zbulesa 13:13-14).

Papati pretendon ndryshimin e të shtunës me ditën e parë të javës, ky ishte akti i tij dhe është Vula e autoritetit të tij në gjërat fetare (Krahasoni Dan 7:25):

„E diela është një institucion katolik, dhe pretendimi i saj për shenjtëri mund të mbrohet vetëm në autoritetin katolik... Në Shkrimet e Shenjta që nga fillimi deri në fund nuk gjejmë një tekst të vetin që justifikon transferimin e shërbimit javor për adhurimin publik nga dita e fundit në ditën e parë të javës.” (Catholic Press, Sidney, 8-25-1900).

„Ne festojmë të dielën në vend të së shtunës, sepse Kisha Katolike ka transferuar shenjtërinë nga e shtuna në të dielë në Këshillin e Laodices në vitin 364 pas Krishtit.” (The Convert's Catechism of Catholic Doctrine” nga P. Geiermann,

puna e Papa Piut X, në 1-25-1910 ka marrë bekimin apostolik).

„Dita e shtatë e shtuna u mbajt nga Krishti dhe apostujt, dhe u festua nga të krishterët e parë dhe njërije si e tillë deri sa u hoq nga Këshilli Laodices. Ky këshill në fillim zgjidhi pyetjen për ditën e Zotit dhe ndaloi mbajtjen e ditës së shtatë të Shtunës si një çështje (mallkimi).” (William Prynne, një teolog i famshëm anglez, nga puna e tij „Dissertation on Lord's Day”, faqe 32).

„E Shtuna, dita më e njohur nga ligji, u ndryshua në ditën e Zotit. Këta dhe të tjerët nuk kanë pushtar për shkak të udhëzimeve të marra nga Krishti (sepse ai vetë thotë, unë nuk kam ardhur për të shfuqizuar ligjin, por për të përmbushur atë), por për shkak të autoritetit të kishës ato janë ndryshuar.” (Kryepeshkop i Rexhios, Predikimi në 1-18-1562, Mansi XXIII, faqe 526).

„Ishte Kisha Katolike e shenjtë e cila transferoi ditën pushim nga e shtuna në të dielë, ditën e parë të javës... Cila Kishë në të gjithë botën e qytetëruar nuk i bindet? Protestantët... njohin dhe kanë një nderim të madh në drejtim të Biblës, por ata ende festojnë të dielën, ata pranojnë autoritetin e Kishës Katolike. Bibla thotë: „Mbaje mend ditën e shtunë, për ta shenjtëruar”, por Kisha Katolike thotë: „Jo, mbaj ditën e parë të javës të shenjtë!” - Dhe e gjithë bota i bindet asaj!” (Piter Enright në 12-15-1889).

9. Në Zbulesa 13:18 ne gjejmë një shenjë tjetër, numrin e Bishës: „Këtu është urtia. Ai që ka mend, le të bëjë llogari numrin e bishës, sepse është numër njeriu; dhe numri i tij është gjashtëqind e gjashtëdhjetë e gjashtë.” Një nga titujt zyrtarë të papës është: „Vicarius Filii Dei”, e cila është përkthyer, „Përfaqësues i Birit të Perëndisë”.

Në përgjigje të pyetjeve nga lexuesit, gazeta katolike tha se „Our Sunday Visitor” në 4-18-1915 thotë: „Gërmat e gdhendura në Kurorën e papës (ose më mirë, diademën) janë si më poshtë: „Vicarius Filii Dei.” Ky përcaktim (i cili në vetvetë është blasfemi, sepse vë veten mbi Frymën e Shenjtë [Gjoni 16:12-15; 14:26; Rom 8:26], përfaqësues i vërtetë i Krishtit në tokë) është emri i Bishës (Vargu 17). Sipas informacionit të gjetur në vargjet 17 dhe 18 ne gjejmë numrin dhe emrin e tij, 666.

A diagram titled "VICARIUS FILII DEI" showing a calculation of the number 666. The letters V, I, C, A, R, I, U, S, F, I, L, I, I, D, E, I are arranged in a grid. Each letter has a number next to it. The numbers are: V=5, I=1, C=100, A=0, R=0, I=1, U=1, S=0, F=0, I=1, L=50, I=1, I=1, D=500, E=0, I=1. The numbers 5, 1, 1, 0, 0, 1, 1, 0, 0, 1, 50, 1, 1, 500, 0, 1 are summed to equal 666. The number 666 is circled in red.

Që në shkronja latine ne e dimë se ato kanë një vlerë të caktuar numerike, ne vetëm duhet ti shtojmë ato. Kjo është profeci e cila tregon „Antikrishtin” (Krahaso 2Thess 2:3-12; 1Gjoni 4:3; 2Gjoni 7; Rom 8:3). Fjala greke „Antikrishti” do të thotë dikush „i cili e vendos veten në pozicionin e të vajosurit të Zotit, (nga anti - në vend, dhe crio - vajosur)” (përputhje N.T., f. 371).

Me fjalë të tjera, Antikrishti është përfaqësues i dyshuar i Krishtit - pikërisht ajo që papa pretendon të jetë! Në qoftë se Papa do të duhet të prezantojë veten në gjuhën e Dhjatës së Re ai duhet të thotë: „Unë jam Antikrishti!”

Jezu Krishti është Priti i Lart i vetëm dhe i vërtetë në shenjtëroren qiellore, pas ngritjes së tij, „shërbyes i shenjtore, dhe i tabernakullit të vërtetë, që Zoti ngriti dhe jo njeriu.” Shih Heb 8:1-2. Këtu Jezusi siguron për ne, përditë, mënyrën për tu pajtuar me Atin me anë të gjakut të Tij (Gjoni 14:6,13,14; Rom 8:34), të cilin ne mund ta kontaktojmë në çdo kohë me anë të lutjes pa ndërhyrjen e njeriut, vetëm nëpërmjet besimit dhe gjakut shlyes të Krishtit (Heb 4:14- 5:10; 7:25; Mateu 6:6-15).

Mësimi i një ndërmjetësimi shtuar nga njeriu ose „kalimi në shenjtore” përfaqëson një „blasfemi të bishës” kundër Perëndisë dhe „Tabernakullit të tij” pajtimi në qiell sipas Zbu 13:6 (Krahasoni Dan 8:11- 14 dhe 12:11 - ky kusht është përshkruar si një „mëkat ndaj Shenjtores” ose si „neveria në shkretim”).

DAMKA E BISHËS

Kjo nuk është një simbol i jashtëm i cili është detyruar mbi çdo njeri kundër vullnetit të tij.

Nëse ju nuk do të refuzoni Damkën, atëherë paralajmërimi i Perëndisë për të mos pranuar atë do të ishte i pakuptimtë. Ata që refuzojnë të pranohen Damkën e Bishës (shenjë e autoritetit ose përkatësisë) përshkruhen si: „... ata që i mbajnë urdhërimet e Perëndisë dhe besimin e Jezusit.“ Zbu 14:12.

Damka e bishës do të merret në ballë ose në dorë (Shih Zbulesa 13:16; 14:9). Balli simbolizon vetëdijen (besim, dije). Dora simbolizon veprimet e njeriut (mbajtjen ose jo mbajtjen e urdhërimeve). Kjo është treguar edhe në LiP 11:8,18 (Krahasoni LiP 13:1-6) ku flitet për mbajtjen e të gjitha 10 urdhërimeve.

Kushdo që i kupton kërkesat dhe rëndësinë e urdhrit të katërt, për të cilin Perëndia thotë se kjo është shenjë e autoritetit të tij, dhe ende e refuzon atë, dhe vendos të nderoi atë që Roma ka vendosur si shenjë të autoritetit të saj, pranon të njëjtën shenjë e përkatësi me Romën, Damkën e Bishës. Jo vetëm kur të vendoset një ligj kombëtar për të Dielën, por kur njeriu do të duhet të zgjedhi midis urdhërimeve të Perëndisë dhe urdhërimeve të njerëzve, ata që do të vazhdojnë ta shkelin nuk do të marrin damkën e bishës. Por për mbajtësit e sinqertë të së dielës vlen sa vijon: „Perëndia, pra, duke kaluar përmbi kohërat e padijes, i urdhëron të gjithë njerëzit dhe kudo që janë që të pendohen.“ (Veprat 7:30)

VULA E PERËNDISË

Një shenjë ose vulë është përdorur me të njëjtin kuptim në Bibël (Rom 4:11). Një vulë zyrtare duhet të tregojë tre gjëra: 1. Emrin e ligjvënësit - (Abraham Lincoln) 2. Pozitën e tij zyrtare - (President) 3. Territorin - (Shtetet e Bashkuara të Amerikës)

Vula e Perëndisë, the eternal sign of His covenant, është e lidhur me ligjin e Tij dhe është gjetur në urdhërimin e katërt (Eks 20:8-11): „Mbaje mend ditën e shtunë për ta shenjtëruar. Do të punosh gjashtë ditë dhe në ato do të bësh të gjithë punën tënde; por dita e shtatë është e shtuna, e shenjtë për Zotin, Perëndinë tënd; nuk do të bësh në atë ditë asnjë punë, as ti, as biri yt, as bija jote, as shërbëtori yt, as shërbëtorja jote, as kafshët e tua, as i huaji që ndodhet Brenda portave të tua; sepse në gjashtë ditë Zoti krijoi qiejt dhe tokën, detin dhe gjithçka që është në to, dhe ditën e shtunë ai pushoi; prandaj Zoti e ka bekuar ditën e sabatit dhe e ka shenjtëruar atë.“ (Krahaso Eks 31:13,17,18).

Edhe pse të gjitha urdhërimet janë të një rëndësie të barabartë në sytë e Perëndisë (Jakobi 2:10), në gjejmë shenjën e vulës së Zotit vetëm në urdhërimin e katërt: 1. Emri i Zotit: „Zoti, Perëndia yt“ 2. Titulli: „Krijuesi“ 3. Territori: „Qielli dhe toka, deti dhe gjithçka që është në to“

Bibla flet për të shtunën si një shenjë të përjetshme të Zotit: „Fol edhe me bijtë e Izraelit, duke u thënë: Tregoni kujdes të madh për të respektuar të shtunat e mia, sepse është një shenjë (e përjetshme) midis meje dhe jush për të gjithë brezat tuaja, në mënyrë që të njihni se unë jam Zoti që ju shenjtëron.“ Eks 31:13 (shih vargjet 16 dhe 17; Ezek 20:12,20). Jezusi thotë: „Mos mendoni se unë erdha për të shfuqizuar ligjin ose profetët; unë nuk erdha për të shfuqizuar, po për t'i plotësuar. Sepse në të vërtetë ju them: Derisa qielli dhe toka, të kalojnë asnjë jotë a asnjë pikë e ligjit nuk do të kalojë, para se të plotësohet gjithçka.“ Mat 5:17,18. Ishte dikush që erdhi të Jezusi dhe e pyeti: „Më-

sues i mirë, çfarë të mire duhet të bëj që të kem jetë të përjetshme?“ Dhe ai tha: „Tani në qoftë se ti don të hysh në jetë, zbatu urdhërimet... Mos vraz, mos shkel kurorën, mos vidh, mos bëj dëshmi të rreme...“ Mateu 19:16-19. Dita e shtatë e shtuna është një pjesë integrale e ligjit të Perëndisë, një kujtesë javore e Krishtit si Krijuesi dhe Shpëtuesi ynë. „Në fillim ishte Fjala dhe Fjala ishte pranë Perëndisë, dhe Fjala ishte Perëndi... Të gjitha gjërat u bënë me anë të tij (fjalës)... Dhe Fjala u bë mish dhe banoi ndër ne... plot hir e të vërtetë.“ (Gjoni 1:1-3,14).

E ngjashme me premtimin e pushimit të Izraelit, kur hynë në vendin e Kanaanit, e Shtuna është kujtimi i premtimit „Pushim i së Shtunës“, në vendin e Kanaanit qiellor, (2Pjet 3:13; Heb 11:10,39,40; Zbu 21:2), i cili do të zër vend në kthimin e Krishtit (Heb 3:10-19; 4:1-11; krahasuar LiP 4:1-2; 1Kor 10:11-13), pas bredhjes 6000 vjet në „shkretëtirën e historisë njerëzore“ që prej rënies së njeriut nga Parajsa. Nëse ju shkon nëpër probleme duke shtuar hapësirë kohore për çdo brez të përmendur dhe të regjistruar në Bibël duke filluar me Adamin, ju do të dilni me një total prej rreth 4000 vjetësh që arrin në kohën e Krishtit (Shih Atlasin e Historisë Botërore, 1990 nga K. Thienemanns Press, Shtutgart-Vjenë). Këtu ne mund të shohim qartë se ne jemi në përfundimin e mijëvjeçarit të 6-të të historisë së njerëzimit, siç është parashikuar nga Zoti. Lidhur me kthimin e Krishtit, Bibla thotë: „...se për Zotin një ditë është si një mijë vjet, dhe një mijë vjet si një ditë.“ (2Pjet 3:8).

E kuptoni, „...se ai është afër?“ (Mateu 24:33) Në Dhjatën e Re, njerëzit e Perëndisë janë quajtur shpirti i Izraelit, të cilët me anë të besimit kanë marrë shenjë në zemrat e tyre (Krahaso Kol 2:11-12; Rom 2:28-29; Gal 3:6-9,28,29; 5:6; 6:15; Rom 11:25; 1Pjet 2:9-10). Besëlidhja e re me Krishtin shkakton në çdo person një krijim të ri me fuqinë e tij krijuese. Me anë të profetit Jeremia ky fakt ishte parathënë: „... Por kjo është besëlidhja që do të vendos me shtëpinë e Izraelit mbas atyre ditëve, thotë Zoti: Do ta shtie ligjin tim në mendjen e tyre dhe do ta shkruaj mbi zemrën e tyre, dhe unë do të jem Zoti i tyre dhe ata do të jenë populli im.“ Jer 31:31-33.

Si pasojë njerëzit e Perëndisë do të përkrahin ligjin e Tij gjithmonë: „Dhe dragoi u zemërua kundër gruas dhe shkoi të bëjë luftë me të tjerë të farës së saj, të atyre që i ruajnë urdhërimet e Perëndisë dhe që kanë dëshminë e Jezu Krishtit.“ Zbu 12:17. (Gruaja e pastër një profeci simbolizojnë një kishë të pastër, një prostitutë një kishë të rënë - Krahaso 2Kor 11:2; Ezek 16; Zbu 17; 18).

Tani ne kuptojmë se çfarë nënkupton mesazhi i engjëllit të tretë në Zbulesa 14:

1. Ata na thonë se gjykimi, vendimi në lidhje me jetën tonë të përjetshme, tani është duke u zhvilluar në qiell (Vargjet 6-7).
2. Ata na thonë se protestantizmi gjithashtu ka rënë (vargu 8), dhe sipas Zbu 18:1-5: „është bërë vendbanimi i demonëve, dhe strehuesja e çdo fryme të ndyrë.“ Për çdo të krishterë të drejtë (njerëzit e tij) engjëjti luten: „... Dilni prej saj, o populli im, që të mos bëheni pjestarë të mëkateve të saj, dhe të mos merrni nga plagët e saj.“ Zbulesa 18:4.
3. Një paralajmërim shumë serioz dhe i dashur nga Perëndia për të gjithë botën: All that will worship the papacy or his protestant ecumenical image, when they submit to the pressure to keep Sunday holy against their better judgment, will receive the Mark of the Beast and suffer eternal death in consequence (Zbulesa 14:9-11).
4. Vargu 12 na tregon se një grup njerëzish nuk marrin Damkën e Bishës. Ata mbajnë të gjitha urdhërimet e Perëndisë (duke përfshirë edhe urdhërimin e së Shtunës ditës së shtatë; krahasuar Veprat 7:38) dhe besimin e Jezusit.

A do të qëndroni gjykimit?

Engjëlli i parë flet për gjykimin e Perëndisë i cili do të zhvillohet në qiell para kthimit të Krishtit (krahasoni Dan 7:9-12; 2Kor 5:10), sepse ai duhet të vendoset para se Ai të shfaqet që do të ringjallë të vdekurit për në jetën e përjetshme, dhe kush nga të gjallët do të rezistoi të shfaqurit të tij (1Thess 4:15-17; Gjoni 5:27-29; Zbu 20:5-6). Përveç kësaj, Bibla flet për një gjykim që do të ndodh në qiell gjatë 1000 vjetëve pas kthimit të Krishtit, në të cilin të gjithë besimtarët do të marrin pjesë në dënimin e të vdekurve, jobesimtarëve dhe engjëjve të rënë (Dan 7:22;

1Kor 6:2-3; Zbu 20:4). Ky vendim do të shpallet dhe do të ekzekutohet pas 1000 vjetëve në ringjalljen e atyre që nuk besuan (Gjoni 5:29; Zbu 20:7-15). Të 10 urdhërimet janë standarte të pandryshueshme në ditën e gjykimit të Perëndisë (Predikusi 12:13-14; Zbu 11:18-19; Ps 89:34; Mat 7:21). E njëjta gjë është reflektuar nga qëndrimi ekzemplar i Jezusit (Fil 2:5; Rom 15:5), i cili thotë: „Perëndia im,unë gëzohem kur zbatoj vullnetin tënd dhe ligji yt është në zemrën time.“ Ps 40:8 (Krahaso Gjoni 6:38; 4:34; Ps 40:7-9; Heb 10:9; Luka 22:42).

Ne lutemi sipas lutjes së Zotit: „u bëftë dëshira Jote“, por a bëhet vullneti i Perëndisë një realitet në stilin e jetës tonë mëkatore? Bibla thotë: „mëkati është shkelje e ligjit“ (1Gjoni 3:4), dhe „sepse paga e mëkati është vdekja“ (Rom 6:23). At her kur ne dëgjojm nga goja e profetit: „A mund një Etiopias të ndryshojë lëkurën e tij o një tigër të këmbejë lëkurën me vija? Në të njëjtën mënyrë ju, që jeni mësuar të bëni të keqen, a do të mund të bëni të mirën?“ (Jer 13:23; krahaso Rom 7:24), kur kemi parasysh jetën tonë, ne duhet të kuptojmë se nuk ka asnjë mundësi që ne, nga vetja, mund t'i shpëtojmë gjykimit të Perëndisë dhe si pasojë vdekjes së përjetshme.

Perëndia, megjithatë, ka bërë një mënyrë për të shpëtuar të gjithë ata që kanë qenur nën skllavërinë e Satanit. Kjo rrugë, që dashuria e Perëndisë ka krijuar, është quajtur „Jezu Krishti“. „Sepse Perëndia e deshi aq shumë botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindur, që, kushdo që beson në të, të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme.“ Gjoni 3:16. Golgota qëndron si një kujtim i këtij filijimi të pakuptueshme, i cili ishte i nevojshëm për të shlyer shkeljet e ligjit të Perëndisë. Prandaj, ne nuk mund të shikojmë mëkatin si diçka të pafajshëm (Rom 6:15 etj). Oferta e Perëndisë për mëshirë nuk është një ofertë e lirë. Ajo kërkon miratimin tuaj dhe nënshtimin të plotë ndaj Zotit. Jezusi thotë: „Unë jam udha, e vërteta dhe jeta“. Askush nuk vjen tek Ati, përveçse nëpërmjet meje“ Gjoni 14:6. Në jetën e tij, Jezusi na ka treguar rrugën e Atit të Tij, dhe mënyrën për të marr jetën e përjetshme.

KUPON

për një nga librat e mëposhtme dhe kurset me korrespondencë të Biblës (ju lutem kontrolloni)

Kontradikta e Madhe
Ky libër (631 faqe, botuar në 45 gjuhë) përshkruan se si Bibla hedh dritë mbi të kaluarën, të tashmen dhe të ardhmen. Liri!

Ligji Kombëtar i së Djelës
Ky libër (88 faqe) përshkruan paralajmërimin serioz të Biblës për marrjen e Damkës së Bishës (Zbulesa 13:18), kuptimin e vërtetë dhe rezultatet për njerëzit e kohës fundit. Liri!

Kurset e Biblës me Korrespondencë
Ky kurs shtesë, i cili është pa pagesë, ka për qëllim që t'ju ndihmojë hap pas hapi për tu njohur më mirë me Biblin tuaj dhe t'ju tregojë saktësinë e profecive të saj, të cilat janë - regjistruar për të kaluarën, të tashmen dhe të ardhmen politike, fetare dhe ngjarjet natyrore botërore (Materiale Studimi Pa Pagesë!).

Emri: _____
Rruga: _____
Qyteti: _____
Kodi Zip: _____

Ju lutem vendosni mail lart kuponit për:
Missionswerk Ewiges Evangelium
Mittelweg 8, 16766 Kremen, Gjermani
www.mweev.de

Detyrime të jo mëtejshme!

Si e marrim jetën e përjetshme nëpërmjet Krishtit?

Jezusi përgjigjet sot njësoj si në të kaluarën: „...zbatu urdhërimet... pastaj eja dhe më ndiq mua!“ Mateu 19:17,21; Krahaso 1Pjet 2:21-25; Zbulesa 14:4.

Dishepullizim për ne sot, do të thotë që ne studiojmë jetën e Krishtit të regjistruar në Shkrimin e Shenjtë (Gjoni 5:39; 8:31,32), dhe se ne i bindemi fjalës se tij (Gjoni 3:36; Heb 5:8,9; 11:8 etj; Jakobi 4:7; Rom 16:26). Fryma e Shenjtë do të shkaktojë një reaguim të njëjtë te ne si në ditët e Krështajëve, kur njerëzit rrëfyen mëkatet e tyre dhe thirrën: „Çfarë duhet të bëjmë?“ Përgjigja e Pjetrit është „Pendohuni!“ Veprat 2:37-38. Në një rast tjetër ai tha: „Pendohuni, pra, dhe kthehuni, që të shlyhen mëkatet tuaja, dhe që të vijë kohët e fladit nga prania e Zotit.“ Veprat 3:19.

Ligji i Perëndisë, ashtu si një pasqyrë, na tregon fëlliqësinë dhe mëkatet tona (Rom 4:15; 3:20; 7:7), të cilat Jezusi dëshironin t'i lajmë me gjakun e tij shlyes. Kjo është lindja e dashurisë njerëzore që i përgjigjet Perëndisë.

Jezusi flet për një grua që ishte mëkat-tare. Ai thotë: „Se mëkatet e saj të shumta i janë falur, sepse ka dashur shumë...“ Luka 7:47. „Ne e duam atë, sepse Ai na deshi i pari... Sepse kjo është dashuria e Perëndisë (përgjegjësia jonë), që ne të zbatojmë urdhërimet e tij; dhe urdhërimet e tij nuk janë të rënda“ 1Gjoni 4:19; 5:3. Në dashurinë tonë për Jezusin ne marrim fuqi nga Perëndia për të kapërcyer problemet tona në jetë. „Nëse më doni zbatoni urdhërimet e mia... Dhe unë do t'i lutem Atit dhe ai do t'ju jap një Ngushëllues tjetër... Frymën e së Vërtetës“ Gjoni 14:15-17.

Dashuria dhe fuqia e Frymës së Shenjtë që na është dhënë na mundëson për të mposhtur mëkat-in në të njëjtën mënyrë si Jezusi e mposhti atë (Gjoni 15:10; 1Gjoni 5:4-5; Zbu 3:21).

Nëpërmjet mishërimit të Jezu Krishtit, Birit të Perëndisë (Fil 2:5-8; Gjoni 16:28), ne mund të jemi të sigurtë se Zoti e di se çfarë lloj fuqije Ai duhet të na japë ne, me qëllim që ne të mund të përballojmë dhe të përmbushim kërkesat e Perëndisë, ligjin dhe për t'i bërë ballë tundimeve tona të natyrës trupore. „Sepse, duke qenë se bijtë kanë marrë pjesë prej mishi dhe gjaku, po ashtu edhe ai u bë pjesëtar në po ato gjëra, që të shkatërronte, me anë të vdekjes, atë që ka pushtetin e vdekjes, domethënë djallin, edhe të çlironte të gjithë ata që nga frika e vdekjes i ishin nënshtruar robërisë për tërë jetën...“

„Shpëto jetën tënde ! ... që të mos vdesësh!“ Zanafilla 19:17

„Ne e kemi edhe më të vërtetuar fjalën profetike, të cilën bëni mirë ti kushtoni kujdes, si një kandil që ndriçon në një vend të errët, derisa të zbardh dita dhe ylli i dritës të lind në zemrat tuaja“ 2Pjetrit 1:19

„Ju hetoni Shkrimet sepse mendoni të keni nëpërmjet tyre jetë të përjetshme, dhe ato janë këto që dëshmojnë për mua.“ Gjoni 5:39

„Por këta ishin më fisnikët nga ndjenjat se ata të Thesalonikët, dhe e pranuan fjalën me gadishmëri të madhe duke i shqyrtuar çdo ditë shkrimet për të parë nëse këto gjëra ishin ashtu.“ Veprat e Apostujve 17:11

„Mos përbuzni profecitë, provojini të gjitha dhe mbani të mirën. Hiqni dorë nga çdo dukje e ligë. Dhe Perëndia e paqes ju shenjtëroftë, Ai vetë tërësisht; dhe gjithë fryma juaj, shpirti e trupi, të ruhet pa të metë për ardhjen e Zotit tonë Jezu Krishti. ... Ju përbetoni për Zotin që kjo letër t'ju lexohet gjithë vëllezërve të shenjtë.“ 1Thesalonikasve 5:20-23,27

Prandaj ai duhej t'u ngjante në çdo gjë vëllezërve, që të mund të ishte i mëshirshëm e kryepfrit besnik në ato që i përkasin Perëndisë, për t'u bërë pajtim për mëkatet e popullit.“ Heb 2:14-18.

Fuqinë për të kapërcyer mëkatin, mund ta marrim vetëm nëse besojmë (Gj 6:28,29) te Jezusi, drejtësia ekzemplare (një jetë pa mëkat në një natyrë të rënë Krahaso - Rom 8:3; Heb 4:15), dhe nëse ne personalisht pranojmë me besim sakrificën e tij zëvendësuese (Gj 3:16; 1:29).

Jezusi nuk vdiq për mëkatet e tij. Ne lexojmë: „Pajtohuni me Perëndinë. Sepse ai u bë mëkat-tar për ne, ai që e nuk njihje mëkatin...“ Shih 2Korintasve 5:20,21 (Krahaso 1Gjoni 3:5; Gjoni 8:46). Kjo do të thotë se ne pendohemi për padrejtësinë tonë, e njohim atë, dhe kthehemi nga mëkati (shkelja e ligjit të Zotit) dhe i bindemi Atij (Fjalë e Urta 28:13; 1Gjoni 1:6-10; 2:4; 3:3-10; 1Pjet 2:21; Mateu 10:34-39).

Besimi dhe pendimi janë dhuratat të Perëndisë për ata që e kërkojnë me një zemër të drejtë. Perëndia do të punojë me ne me Shpirtin e tij të Shenjtë, sa herë që ne i japim atij mundësinë. Besimi është rezultati i shpalljes dhe studimi i fjalës së Perëndisë (Rom. 10:17). Jezusi tha: „Ju hetoni Shkrimet sepse mendoni të keni nëpërmjet tyre jetë të përjetshme; dhe ato janë ato që dëshmojnë për mua.“ Gjoni 5:39 (Krahaso Luka 24:25-27; Gjoni 2:22; Rom 16:26; Veprat 17:11,12).

Studimi i saktë përmbush profecinë hyjnore (duke iu referuar historisë ajo tregon edhe pamjen e Birit të Tij), forcon besimin tonë në planin hyjnor të shërbimit përmes Jezu Krishtit dhe formon një bazë të sigurt për besimin tonë (2Pjet 1:19-21).

Për një studim të sinqertë të fjalës së Perëndisë, ne na është premtuar një mësuës i paparë hyjnor: „...Fryma e Shenjtë, që Ati do ta dërgojë në emrin tim, do t'ju mësojë çdo gjë dhe do t'ju kujtojë të gjitha këto që ju thashë... do t'ju udhëzojë në çdo të vërtetë... Fjala Jote është e vërteta“ Gjoni 14:26; 16:13; 17:17. Kushdo që refuzon ofertën e Zotit të mëshirës dhe me vetëdije nuk i dëgjon fjalën e së vërtetës, nuk i lexon ato, dhe nuk i provon ato, nuk do të marrë nga Zoti fuqinë për ruajtjen e besimit dhe në fund do të jetë në mesin e atyre që janë të humbur përjetësisht (Jer 6:17-19; 9:12-15; Hos 4:6).

„Por, në qoftë se ndonjërit nga ju i mungon urtia, le ta kërkojë nga Perëndia, e cila u jep të gjithëve pa kursim, pa qortuar, dhe atij do t'i jepet“ Jakobi 1:5. Jezusi na thotë: „Lypni dhe do t'ju jepet... Në qoftë se ju, që jeni të këqij, dini t'u jepni dhuratat të mira bijve tuaj, aq më tepër Ati juaj, që është në qiell, do t'ju jap gjëra të mira atyre që ia kërkojnë“ Mateu 7:7,11. Prandaj le të kërkojmë, siç bëri Davidi: „O Perendi, krijo tek unë një zemër të pastër dhe përtëri tek unë një frymë të patundur“ Ps 51:10 (Krahaso Ps 139:23-24).

Kushdo që sinqerisht do të besojë dhe do të lutet do të realizoj eksperiencën: „Unë mund të bëj gjithçka me anë të Krishtit që më forcon“ Fil 4:13. Vetëm nëse ne e ndjekim Jezusin me zemër të sinqertë, dhe i besojmë Atij si Shërbyes i jetës tonë, ne mund të zhvillojmë një karakter si karakteri i Tij, dhe në këtë mënyrë ne përgatitemi për kthimin e Tij. „Kjo është besëlidhja që unë do të bëj me ata pas atyre ditëve, thotë Perëndia, unë do t'i shtie ligjet e mia në zemrat e tyre, dhe në mendjet e tyre do t'i shkruaj në mendjen e tyre.“ Heb 10:16 (Krahaso Jer 31:33).

A ju kujtohet se bindja e njeriut është testuar nga një fryt në kopshtin e Edenit (pema e njohjes të së mirës dhe të keqes - Zan 2:16-17)? Përsëri, në ditët e fundit bindja e njeriut do të testohet me një urdhërim të veçantë të Perëndisë (Jakobi 2:10). Atëherë gjarpri mashtrues pyeti: „A ka thënë me të vërtetë Perëndia se...?“ Çfarë pasojë katastrofike korri njerëzimi nga kjo mosbindje?! (Zan 3) Dyshimi drejt planit bindës

të Perëndisë është përsëri duke u mbjellë në zemrën e njerëzimit në këtë epokë duke u sugjeruar nga armiku i Perëndisë: „A ka thënë Zoti me të vërtetë se dita e shtatë është e Shtunë?“ Kur do të zbulohet se respektimi i së Dielës nuk ishte asgjë tjetër përveç një urdhërim njeriu, ne do të kujtojmë fjalët e Jezusit: „Mirë profetizoi Isaia për ju, hipokritë, siç është shkruar: 'Por kot më bëjnë një kult, duke mësur doktrina, të cilat janë porosi nga njerëzit.' ... Duke lënë pas dore, pra, urdhërimin e Perëndisë, ju i përmbaheni traditës së njerëzve...“ Mark 7:6-8.

Nëpërmjet profetit të tij Ezekieli, Perëndia këshilloi popullin e tij: „...Mos e cni sipas statuteve të etërve tuaj, mos respektoni dekretet e tyre [tradita] dhe mos u ndotni me idhujt e tyre: Unë jam Zoti, Perëndia juaj, e cni sipas statuteve të mia, respektoni dekretet e mia dhe i vini në praktikë, shenjtëroni të shtunat e mia, dhe ato le të jenë një shenjë midis meje dhe jush, në mënyrë që ju të pranoi që unë jam Zoti, Perëndia juaj“ Ezek 20:18-20 (Krahaso Jer 9:12,13).

Urdhërimet e njeriut dhe traditat e tyre nuk na japin lirinë nga parimet e Krishtera: „Duhet t'i bindemi Perëndisë më shumë se sa njerëzve.“ Veprat 5:29; 4:19. Cili do të jetë vendimi juaj - e Shtuna e Zotit ose e Diela e Papës? (Jer 10:2; 1Mbretit 18:21; 1Sam 15:22,23) Fryma e Shenjtë na këshillon: „...Sot, në qoftë se e dëgjoni zërin e tij, mos u bëni zemërgur... Sepse kush ka hyrë në prehnje e tij, ka bërë pushim edhe ai nga veprat e veta, ashtu si Perëndia nga të Tijat. Le të përpigemi, pra, për të hyrë në atë (të shtunë) prehnje, që askush të mos bjeri në atë shtembull të mosbindjes.“ Heb 4:7,10-11.

Vetëm ata që thotë Bibla do të shpërblehen dhe do të shpëtohen: „Këtu është qëndrueshmëria e shenjtoreve: Këtu janë ata që i mbajnë urdhërimet e Perëndisë dhe besimin e Jezusit“ Zbu 14:12.

Plagë të tmerrshme dhe gjykime do të bien mbi njerëzimin që kanë marrë Damkën, emrin, ose numrin e Bishës, ose që do të adhurojnë bishën dhe figurën e tij (që i nënshtrohen antikrishtit, autoriteti fetaro-politik), dhe që, nga veprimet, kanë marrë një pozicion në kundërshtim me vullnetin e qartë të paralajmëruar nga Perëndia (Zbulesa 13:16-18; 14:9-11; 16:2; 18; 19:19-21).

Ky mesazh gjykimi mund të shkaktojë frikë në disa. Por në realitet, ky mesazh është një mesazh shpëtimit - një mesazh nga një Zot i dashur, „sepse nuk do që ndokush të humbasë, por që të gjithë të vijnë në pendim“ (2Pjetri 3:9).

Çdo individ i sinqertë do të përjetojë se: „Frika e Zotit është fillimi i njohjes“ Fjalët e Urta 1:7 (Krahaso Luka 12:4,5; Eks 20:16). Frika është krijuar vetëm nga mëkati (Shih Zan 3:10,11). Megjithatë, pasi ne kemi pranuar faljen dhe dashurinë e Perëndisë me Jezu Krishtin, ne do të përjetojmë, se: „Në dashuri nuk ka frikë, madje dashuria e përsosur e nxjerr jashtë frikën... dhe ai që ka frikë nuk është i përsosur në dashuri. Ne e duam atë, sepse ai na deshi i pari“ 1Gjoni 4:18-19.

Ndjenja e të qenit i humbur është ndryshuar në një siguri shpëtimit, dhe frika e Perëndisë në respekt dhe dashuri. Shpresa është ndryshuar në një sinqeritet të qëllimit, dhe frika e përgjithshme në një pritje të gëzuar për realizimin e premtimit hyjnor. Perëndia ofron, koha për pendim dhe kthim, do të zgjasë vetëm për një kohë të shkurtër! Përdoreni këtë kohë për të shqyrtuar seriozisht gjendjen tuaj dhe për tu kthyer, para se Jezusi të kthehet. Shenjat e kohës na thonë se ne jemi në orën e fundit të historisë së kësaj toke!

„Dita e Zotit do të vij si një vjedhës nate; atë ditë qiejt do të shkojnë në krismë, elementet do të shkrihen nga të nxehtit dhe veprat dhe toka që janë në të do të digjen krejt... peripiqui në jeni përpara tij të papërlyer dhe të paqortueshëm, në paqe“ 2Pjet 3:10,14 (Krahaso Isaia 55:6-9; Mal 3:17,18; 4:1,2).

„Le të dëgjojmë përfundimin e gjithë çështjes: Ki frik nga Perëndia dhe respekto urdhërimet e tij, sepse kjo është tërësia e njeriut. Sepse Perëndia do të bëjë të gjykohej çdo vepër, edhe çdo gjë që është fshehur, qoftë e mirë apo e keqe.“ Predikusi 12:13-14.

